
După încordarea vine recreația

Textul de bază: Marcu 1: 32 - 35

Întroducere:

O anecdotă din limba arabă zice așa: Un pelerin arab făcea o călugără la Mecca, să se roage. Dar ajuns acolo, nici în timpul rugăciunii, nu-și putea liniști gândurile. Neliniștit se adresează preotului. Acela îl întreabă, când a ajuns la Mecca. Pelerinul îi răspunde: „Ieri, am venit cu avionul“. Preotul se gândi puțin și apoi îi răspundea: „Ai ceva răbdare, fiul meu, pentru că sufletul tău vine pe jos.“

Dacă credem că nouă nu ni se poate întâmpla așa ceva, greșim

- Nu știu ce sărbătoriți în prezent? Cina Domnului? Serviciul Divin? Ora de Rugăciune? Serbarea recoltelor?
- Se poate că corpul fizic este prezent, dar gândurile mai înconjoară întâmplările din trecut?
- Se poate că „încă nu sunteți aici“?

O încordare cu urme

În ce situație ne aflăm noi?

- Încordarea activităților noastre zilnice se trage până în clipe, în care am vrea să fim liniștit
- Poate că o discuție în contradictoriu a răscolit inima noastră?
- Poate că am fost extrem de solicitați la locul nostru de muncă?
- Poate că situația familială nu ne-a permis nici un repaus?
- Poate că o fostă situație critică în circulație ne neliniștește?
- Poate că o anumită situație în Biserica noastră ne frământă?

În ce măsură suntem noi vinovați?

- Multe situații încordate nu le putem elimina din viața noastră
- Când e vorba de situația materială a familiei și asigurarea ei în viitor
- Când un caz de boală, sau un caz mortal răscolește inima noastră
- Când un membru de familie se desparte de Isus
- Atunci, când simțim neputința noastră omenească

Putem noi să ne retragem de sub această încordare?

- Și Isus a fost solicitat până noaptea târziu
Marcu 1: 32
„Seara, după asfințitul soarelui, au adus la El pe toți bolnavii și îndrăciți.“
- Pentru Isus, această activitate de vindecare era legată de un mare efort fizic
Marcu 5: 28 - 30 (Femeia bolnavă)
„Căci își zicea ea: „Dacă aş putea doar să mă ating de haina Lui, mă voi tămădui.“ Și îndată, a secat izvorul sângelui ei. Și a simțit în tot trupul ei că s-a tămăduit de boală. Isus a cunoscut îndată că o putere ieșise din El; și întorcându-Se spre mulțime a zis: „Cine s-a atins de hainele Mele?“
- Și solicitarea noastră zilnică cere de multe ori puteri aproape supranaturale dela noi
- Putem noi să ne retragem de sub această solicitare?
- A putut Isus să se retragă?

O încordare binecuvântată

Isus Cristos a fost solicitat până la maxim

Marcu 1: 34

„El (Isus) a vindecat pe mulți care pătimeau de felurite boale; de asemenea, a scos mulți draci, și nu lăsa pe draci să vorbească, pentrucă-L cunoșteau.“

- Isus n-a putut să-Și aleagă numai cazurile ușoare de boală
- Nici draci mai mici, cu o mai mică putere satanică
- Isus controla prin prezența Sa și atmosfera din seara aceasta
- Satana n-a putut să-L învelească în discuții inutile, împiedecătoare

Dar și ucenici, care erau cu Isus erau solicitați

Marcu 1: 33

„Și toată cetatea era adunată la ușă.“

- Mulțimea aceasta trebuia îndrumată, organizată, liniștită
- Probabil că fiecare ar fi vrut să fie primul
- Poate că fiecare s-a simțit cel mai nevoiaș
- Și până când toți bolnavi dintr-o cetate sunt vindecați, trece o vreme

Isus cere ca să fim odihniți

Marcu 6: 31

„Isus le-a zis (ucenicilor): „Veniți singuri la o parte, într-un loc pustiu, și odihniți-vă puțin.“ Căci erau mulți cari veneau și se duceau, și ei n-aveau vreme nici să mănânce.“

Isus nu l-a certat pentru osteneala lor

- În ultimul timp, în Bisericile noastre se răspândește convingerea, că o activitate imensă frânează binecuvântarea Domnului
- Este intenția dușmanului, ca un cuvânt rostit de Isus Cristos să fie întrebuițat ca frânare
- Cunoaștem noi reproșurile făcute unui pastor a bisericii: „Tocmai în timpul tău de concediu au vrut să se pocăiască atâtea și atâtea persoane, iar tu nu ai fost aici!“

- Eu personal am auzit-o

Apocalipsa 2: 2 (Bisericii din Efes)

„Știu faptele tale, osteneala ta, și răbdarea ta, și că nu poți suferi pe cei răi; că ai pus la încercare pe cei ce zic că sunt apostoli și nu sunt, și i-ai găsit mincinoși.“

- Aici e vorba de osteneală.
- În limba germană e tradus: „Și nu ai obosit să descoperi pe cei ce . . .“
- Dumnezeu binecuvântează osteneala, dar

Dumnezeu pretinde și recreația noastră

Scopul recreație este obținerea a noi puteri

Isaia 40. 31

„Dar ceice se încred în Domnul își înnoiesc puterea.“

- Dumnezeu vrea să ne înnoiască puterile pentru lucrarea Sa
- Chiar și Isus găsește ca necesar, ca ucenicii Săi să fie odihniți

Dușmanul întrebuițează situația noastră de oboseală

- Omul obosit devine nervos, neastâmpărat, ușor enervat
- Deciziile lui necesare sunt de multe ori nechibzuite
- Colaborarea lui cu alții este foarte îngreunată
- Toate aceste slăbiciuni omenești le întrebuițează dușmanul împotriva

Bisericii lui Isus

Scopul recreației este o nouă orientare spre Dumnezeu

- Gândurile noastre care se îndreaptă spre cer, liniștesc sufletul
- Ocupându-ne cu Dumnezeu, ne reamintim de mărimea Lui Dumnezeuiească
- De odată slăbiciunile noastre omenești devin secundare
- Ele nu vor fi negate, dar primesc o altă valoare în gândirea noastră

Rugăciunea, izvorul înbelșugat a credinței

Și lucrul acesta se poate numai în timpul rugăciunii

Marcu 1: 35

„A doua zi dimineața, pe când era încă întunec, Isus S-a dus într-un loc pustiu. Și se ruga acolo.“

- Isus a căutat conversația cu Tatăl Ceresc
- Convorbire cu Tatăl Îi dă o putere nouă

Rugăciunea întărește credința noastră în Domnul nostru Isus Cristos

- Ea înputernicește și recrează inima și sufletul nostru

Luca 22: 42 - 43 (Isus în Ghetsimani)

„Tată, dacă voiești, depărtează paharul acesta dela Mine! Totuși, făcă-se nu voia Mea, ci a Ta.“ Atunci I s-a arătat un înger din cer, ca să-L întărească.“

Rugăciunea deschide ochii ca să vedem Măreția Dumnezeiească

2 Îmărați (2 Regi) 6: 17

„Elisei s-a rugat, și a zis: „Doamne, deschide-i ochii să vadă.“ Și Domnul a deschis ochii slujitorului . . .“

Scopul rugăciunii este și recăpătarea puterii pentru colaborarea și învierea celor, care lucrează pe ogorul Evangheliei

- Este foarte important, ca viața noastră, și cu aceasta și comportarea noastră să fie un îndemn pentru alții

Filimon 7 (Apostolul Pavel către Filimon)

„În adevăr, am avut o mare bucurie și mângâiere, pentru dragostea ta, fiindcă, frate, inimile sfinților au fost înviorate prin tine.“

A m i n